

بازار جهانی کالاها

واردات، مصرف و قیمت

جهانی آلومینیوم

واردات

مربوط به سال ۱۹۸۳ (برابر با ۲۸/۸ میلیون تن) بوده است. همچنین بالاترین میزان ارزش واردات مربوط به سال ۱۹۸۱ (۱/۴ میلیارد دلار) و کمترین میزان ارزش آن نیز مربوط به سال ۱۹۷۸ (برابر با ۱/۰۳ میلیارد دلار) بوده است.

در گروه کشورهای پیشرفته سرمایه داری، میزان واردات بوکسیت از ۲۹/۳ میلیون تن مربوط به سال ۱۹۷۸ به ۲۲/۹ میلیون تن در سال ۱۹۸۷ کاهش یافته که این خود متضمن ۲۱/۴ درصد تنزل است. همچنین ارزش واردات بوکسیت کشورهای این گروه نیز از ۹۳۰/۶ میلیون دلار

واردات جهانی بوکسیت از حدود ۳۴/۵ میلیون تن مربوط به سال ۱۹۷۸ به ۳۲/۸ میلیون تن در سال ۱۹۸۷ رسیده که این خود متضمن کاهشی برابر با ۴/۹ درصد است. ضمناً ارزش واردات مذکور نیز در سال ۱۹۷۸ حدوداً ۱/۰۳ میلیارد دلار و در سال ۱۹۸۷ نیز رقمی برابر با ۱/۱ میلیارد دلار گزارش شده است. طی سالهای مورد بررسی، بیشترین میزان واردات جهانی بوکسیت مربوط به سال ۱۹۸۰ (برابر با ۳۷/۶ میلیون تن) و کمترین میزان آن نیز

در قاره اروپا، کشورهای عضو «جامعه اقتصادی اروپا»، از جمله وارد کنندگان مهم «بوکسیت» بشمار می‌روند.

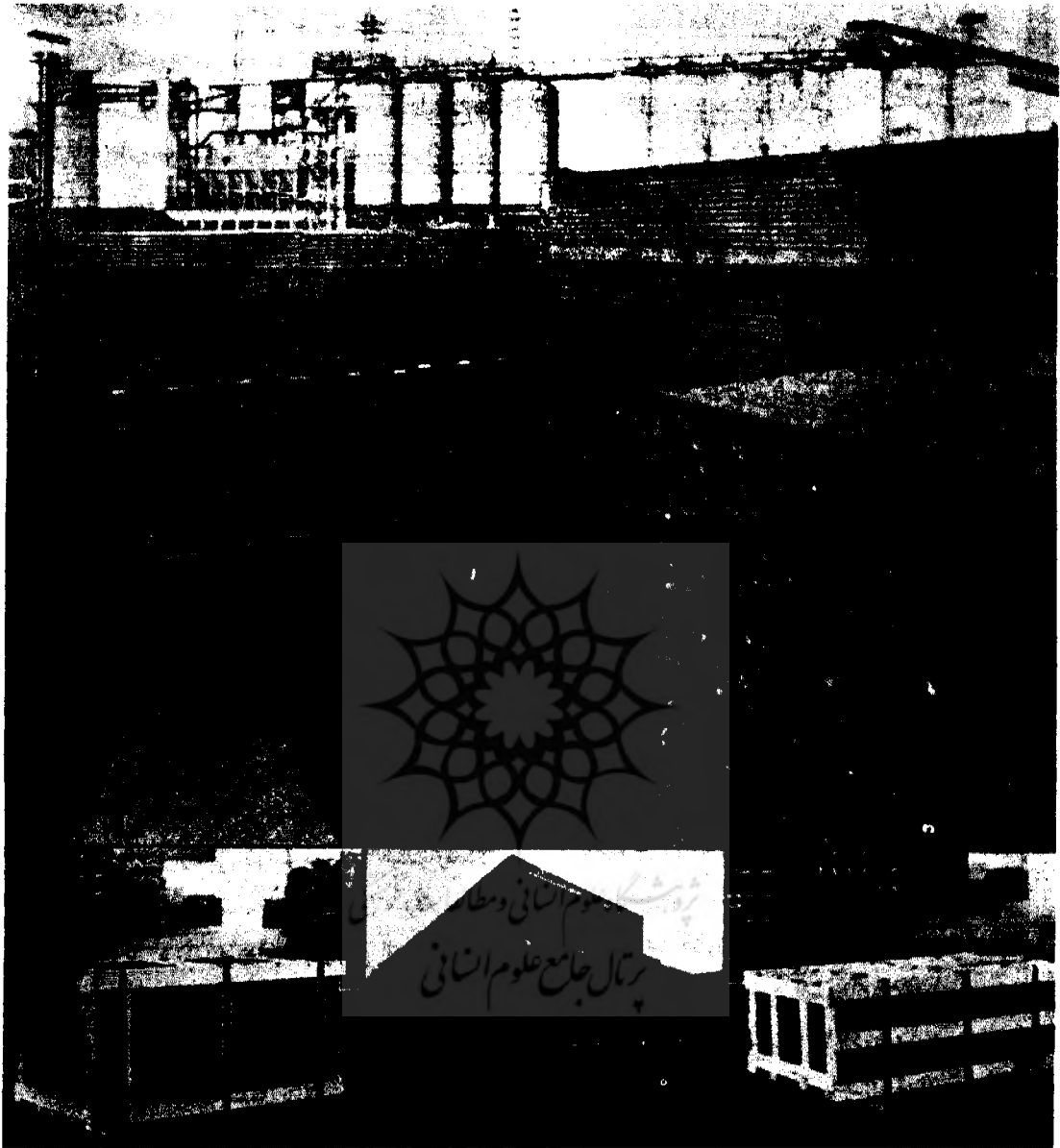
۱۹۲/۱ میلیون دلار فزونی یافته است. شوروی، رومانی، چک و اسلواکی، آلمان شرقی و لهستان از جمله وارد کنندگان بوکسیت در این گروه از کشورها بوده‌اند. با وجود افزایش سهم واردات کشورهای سوسیالیستی از کل واردات جهانی بوکسیت از ۱۴/۲ درصد در سال ۱۹۷۸ به ۱۸/۹ درصد در سال ۱۹۸۷، هنوز هم کشورهای مذکور نقش چندان مهمی در واردات این کانی ایفاء نمی‌نمایند.

در گروه کشورهای در حال توسعه، میزان واردات بوکسیت از ۳۳۶ هزار تن مربوط به سال ۱۹۷۸ به ۳/۶ میلیون تن در سال ۱۹۸۷ افزایش یافته است که رشد بسیار چشمگیری را نشان می‌دهد و این در حالی است که خود این کشورها نیز جزو مهم‌ترین صادر کنندگان جهانی این کانی محسوب می‌شوند. مع هذا سهم واردات بوکسیت کشورهای در حال توسعه از کل واردات جهانی بوکسیت در سال ۱۹۷۸ برابر با ۰/۰۹ درصد بوده که رقمی بسیار ناچیز است ضمن اینکه در سال ۱۹۸۷ نیز به ۱۱ درصد رسیده که آنهم چندان درخور توجه نیست. ارزش واردات بوکسیت کشورهای در حال توسعه نیز که در سال ۱۹۷۸ حدود ۲۱/۳ میلیون دلار بوده به ۱۲۱/۴ میلیون دلار در سال ۱۹۸۷

مربوط به سال ۱۹۷۸ به ۸۱۱/۱ میلیون دلار در سال ۱۹۸۷ رسیده است. در قاره آمریکا، ایالات متحده و کانادا؛ و در قاره اروپا، کشورهای عضو «جامعه اقتصادی اروپا» (بخصوص آلمان غربی، اسپانیا، ایرلند، ایتالیا، فرانسه، انگلستان، هلند و بلژیک و لوکزامبورگ) از جمله وارد کنندگان مهم بوکسیت بشمار می‌روند. واردات کشورهای عضو «اتحادیه تجارت آزاد اروپا» چندان درخور توجه نیست و کشورهای سوئد، اتریش، نروژ و فنلاند از جمله کشورهای وارد کننده عمده در این اتحادیه بشمار می‌آیند.

ژاپن و رژیم اشغالگر قدس نیز از جمله وارد کنندگان مهم بوکسیت در بین کشورهای پیشرفته سرمایه‌داری واقع در قاره آسیا می‌باشند. در اقیانوسیه تنها نیوزیلند و در آفریقا نیز کشور آفریقای جنوبی مبادرت به واردات بوکسیت می‌نمایند.

در گروه کشورهای سوسیالیستی اروپای شرقی، میزان واردات بوکسیت از ۴/۹ میلیون تن مربوط به سال ۱۹۷۸ به ۶/۲ میلیون تن در سال ۱۹۸۷ بالغ گردیده که متضمن افزایشی برابر با ۲۶/۵ درصد است. ضمناً ارزش واردات مذکور نیز که در سال ۱۹۷۸ برابر با ۸۲/۸ میلیون دلار بوده در سال ۱۹۸۷ به

بالغ گردیده است که رشد نزدیک به ۵۰۰ درصد را نشان می‌دهد.

کشورهای درحال توسعه قاره آمریکا، بیشترین میزان واردات بوکسیت را در بین قاره‌های مختلف حائز می‌باشند. مکزیک، آرژانتین، اروگوئه، کلمبیا، برزیل، شیلی و پرو، از جمله واردکنندگان این کانی در این قاره بوده‌اند.

در قاره آسیا، عربستان سعودی، کره جنوبی، هنگ کنگ، تایلند، فیلیپین و مالزی، از جمله واردکنندگان بوکسیت می‌باشند، در قاره آفریقا نیز مراکش مقدار اندکی بوکسیت وارد می‌نماید.

واردات جهانی آلومینا از حدود ۶/۸ میلیون تن مربوط به سال ۱۹۷۸ به ۸/۴ میلیون تن در سال ۱۹۸۷ رسیده که این خود متضمن افزایشی برابر با ۲۳/۵ درصد است. ضمناً ارزش واردات مذکور در سال ۱۹۷۸ حدوداً ۲/۲ میلیارد دلار و در سال ۱۹۸۷ نیز رقمی برابر با ۲/۹ میلیارد دلار گزارش شده است. طی سالهای مورد بررسی، بیشترین میزان واردات جهانی آلومینا مربوط به سال ۱۹۸۷ و کمترین میزان آن نیز مربوط به سال ۱۹۸۱ (برابر با ۴/۳ میلیون تن) بوده است. همچنین بالاترین میزان ارزش واردات مربوط به سال ۱۹۸۱ (برابر با ۳/۴ میلیارد دلار) و کمترین میزان ارزش آن نیز مربوط به سال ۱۹۷۸ (برابر با ۲/۲ میلیارد دلار) بوده است.

در گروه کشورهای پیشرفته

سرمایه‌داری، میزان واردات آلومینا از حدود ۵/۴ میلیون تن مربوط به سال ۱۹۷۸ به ۶/۲ میلیون تن در سال ۱۹۸۷ فزونی یافته که این خود مبین ۱۴/۸ درصد افزایش است. همچنین ارزش واردات آلومینای کشورهای این گروه نیز از ۱/۷ میلیارد دلار مربوط به سال ۱۹۷۸ به ۲/۱ میلیارد دلار در سال ۱۹۸۷ رسیده است. در قاره آمریکا، ایالات متحده و کانادا، و در قاره اروپا، کشورهای آلمان غربی، هلند، انگلستان، ایتالیا، فرانسه، بلژیک و لوکزامبورگ، اسپانیا، پرتغال، دانمارک، ایرلند، یونان، نروژ، اتریش، سوئد، سوئیس، ایسلند و فنلاند، از جمله واردکنندگان آلومینا محسوب می‌شوند.

در قاره آفریقا، کشور آفریقای جنوبی و در قاره آسیا نیز ژاپن و رژیم اشغالگر قدس مبادرت به واردات آلومینا می‌نمایند. در اقیانوسیه نیز نیوزیلند و استرالیا به واردات آلومینا مبادرت می‌کنند.

شایان ذکر است که سهم واردات آلومینای کشورهای پیشرفته سرمایه‌داری از کل واردات جهانی آلومینا به ۷۷/۳ درصد در سال ۱۹۷۸ و نیز ۷۲/۴ درصد در سال ۱۹۸۷ بالغ شده است که بدین ترتیب بخش اعظم تقاضا برای خرید آلومینا توسط این گروه از کشورها صورت می‌گیرد.

در گروه کشورهای سوسیالیستی اروپای شرقی، میزان واردات آلومینا از ۷۵۱/۶ هزارتن مربوط به سال ۱۹۷۸ به

۶۶۷/۵ هزارتن در سال ۱۹۸۷ رسیده که متضمن کاهش برابر با ۱۱/۲ درصد است. ضمناً ارزش واردات مذکور نیز که در سال ۱۹۷۸ برابر با ۱۸۴/۳ میلیون دلار بوده در سال ۱۹۸۷ به ۲۲۴ میلیون دلار بالغ شده است. شوروی، لهستان، آلمان شرقی، رومانی و چک و اسلواکی، از جمله وارد کنندگان آلمینا در گروه کشورهای سوسیالیستی اروپای شرقی بوده اند. واردات آلمینای کشورهای سوسیالیستی آسیا نیز

۱۸/۳ درصد بوده است.

کشورهای درحال توسعه قاره آسیا، بیشترین میزان واردات آلمینا را در بین قاره های مختلف حائز بوده اند. بحرین، امارات متحده عربی، جمهوری اسلامی ایران، اردن، عربستان سعودی و ترکیه، از جمله وارد کنندگان آلمینا در منطقه غرب آسیا بوده اند. همچنین، اندونزی، کره جنوبی، سنگاپور، تایلند، مالزی، پاکستان، فیلیپین، هنگ کنگ و سری لانکا، از جمله

با وجود افزایش سهم واردات «بوکسیت» کشورهای سوسیالیستی، هنوز هم این کشورها نقش چندان مهمی در واردات این کانی ندارند.

در سال ۱۹۸۷ معادل با ۱۳ هزارتن گزارش شده که توسط کشورهای کره شمالی و چین صورت پذیرفته است. قابل ذکر است که کشورهای سوسیالیستی، نقش چندان مهمی در تجارت این فلز ایفاء نمی کنند.

در گروه کشورهای درحال توسعه، میزان واردات آلمینا از ۶۶۶/۹ هزارتن مربوط به سال ۱۹۷۸ به ۱/۵ میلیون تن در سال ۱۹۸۷ افزایش یافته است که رشد قابل ملاحظه ای برابر با ۱۲۴/۹ درصد نشان می دهد. ضمناً ارزش واردات مذکور در سال ۱۹۷۸ برابر با ۲۳۰ میلیون دلار و در سال ۱۹۸۷ نیز معادل با ۵۲۱/۶ میلیون دلار اعلام گردیده است. سهم واردات آلمینای کشورهای درحال توسعه از کل واردات جهانی، آلمینا، در سال ۱۹۷۸ برابر با ۹/۸ درصد و در سال ۱۹۸۷ نیز معادل با

وارد کنندگان آلمینا در منطقه جنوب و جنوب شرقی آسیا می باشند.

در قاره آفریقا نیز مصر، غنا، کامرون، تونس، مراکش، کنیا و الجزایر و در قاره آمریکا نیز کشورهای برزیل، آرژانتین، مکزیک، ونزوئلا و کلمبیا، جزو مهم ترین وارد کنندگان آلمینا بوده اند.

واردات جهانی آلمینیوم از حدود ۴/۴ میلیون تن مربوط به سال ۱۹۷۸ به ۷/۳ میلیون تن در سال ۱۹۸۷ رسیده است که افزایشی برابر با ۶۵/۹ درصد را نشان می دهد. ارزش واردات مذکور نیز در سال ۱۹۷۸ حدوداً ۵ میلیارد دلار و در سال ۱۹۸۷ نیز رقمی برابر با ۱۰/۸ میلیارد دلار گزارش شده است. طی سالهای مورد بررسی، بیشترین میزان واردات جهانی آلمینیوم مربوط به سال ۱۹۸۷ و کمترین میزان آن نیز

مربوط به سال ۱۹۷۹ (برابر با ۴/۳ میلیون تن) بوده است. همچنین بالاترین میزان ارزش واردات مربوط به سال ۱۹۸۷ و کمترین میزان ارزش آن نیز مربوط به سال ۱۹۷۸ ثبت گردیده است.

در گروه کشورهای پیشرفته سرمایه داری، میزان واردات آلومینیوم از ۳/۱ میلیون تن مربوط به سال ۱۹۷۸ به ۵/۷ میلیون تن در سال ۱۹۸۷ فزونی یافته که این خود متضمن ۸۳/۹ درصد افزایش است. همچنین ارزش واردات آلومینیوم کشورهای این گروه نیز از ۳/۶ میلیارد دلار مربوط به سال ۱۹۷۸ به ۸/۴ میلیارد دلار در سال ۱۹۸۷ رسیده است. سهم واردات آلومینیوم کشورهای پیشرفته سرمایه داری از کل واردات جهانی در سال ۱۹۷۸ برابر با ۷۰/۴ درصد و در سال ۱۹۸۷ نیز معادل با ۷۸ درصد بوده که بدین ترتیب مشاهده می‌گردد که بخش اعظمی از واردات جهانی توسط این گروه از کشورها صورت پذیرفته است در قاره آمریکا، کشورهای ایالات متحده و کانادا و در قاره اروپا، آلمان غربی، فرانسه، ایتالیا، بلژیک - لوکزامبورگ، انگلستان، هلند، پرتغال، دانمارک، اسپانیا، یونان، ایرلند، سوئیس، اتریش، نروژ، سوئد، فنلاند و ایسلند از جمله وارد کنندگان آلومینیوم شناخته می‌شوند.

کشورهای آفریقای جنوبی در قاره آفریقا و کشورهای ژاپن و فلسطین اشغالی نیز در قاره آسیا، از جمله وارد کنندگان آلومینیوم

می‌باشند. در اقیانوسیه نیز نیوزیلند و استرالیا به واردات آلومینیوم مبادرت می‌ورزند.

در گروه کشورهای سوسیالیستی اروپای شرقی، میزان واردات آلومینیوم از ۵۰۲ هزارتن مربوط به سال ۱۹۷۸ به ۵۸۴ هزارتن در سال ۱۹۸۷ افزایش یافته است که طی دوره رشد ملایمی برابر با ۱۶/۳ درصد را نشان می‌دهد. ضمناً ارزش واردات مذکور نیز که در سال ۱۹۷۸ برابر با ۵۷۳/۵ میلیون دلار بوده در سال ۱۹۸۷ به ۷۵۱/۶ میلیون دلار بالغ گردیده است. مجارستان، آلمان شرقی، لهستان، شوروی و رومانی، از جمله وارد کنندگان آلومینیوم در گروه کشورهای سوسیالیستی اروپای شرقی بوده‌اند. چین، کره شمالی و ویتنام نیز وارد کنندگان آلومینیوم در گروه کشورهای سوسیالیستی آسیا هستند. در سال ۱۹۸۷، سهم واردات آلومینیوم کشورهای سوسیالیستی از کل واردات جهانی آلومینیوم حدود ۱۰ درصد بوده که رقم قابل ملاحظه‌ای نیست و با سهم این کشورها از صادرات جهانی آلومینیوم (برابر با ۱۲/۶ درصد) تناسب دارد. در نتیجه، کشورهای مزبور نقش چندانی مؤثری در تجارت بین‌المللی این فلز ایفاء نمی‌کنند.

در گروه کشورهای در حال توسعه، میزان واردات آلومینیوم از ۵۵۵ هزارتن مربوط به سال ۱۹۷۸ به ۹۱۶/۵ هزارتن در سال ۱۹۸۷ افزایش یافته است که رشدی برابر با ۶۵ درصد را نشان می‌دهد. ضمناً ارزش واردات

جدول (۱): واردات جهانی «بوکسیت»، «آلومینا» و آلومینیوم طی سالهای

۱۹۸۷، ۱۹۸۲، ۱۹۷۸

واحد: هزارتن

آلومینا			بوکسیت			شرح
۱۹۸۷	۱۹۸۲	۱۹۷۸	۱۹۸۷	۱۹۸۲	۱۹۷۸	
۸۲۶۹/۳	۶۲۵۲/۸	۶۸۰۱/۶	۳۲۷۹۶/۳	۲۹۴۶۸/۴	۳۴۵۰۷/۲	جهان
۶۱۶۰/۴	۴۲۰۴/۱	۵۳۸۳/۱	۲۲۹۲۶	۲۴۲۹۷/۹	۲۹۲۸۳/۹	کشورهای پیشرفته سرمایه‌داری
۳۰۸۶/۸	۲۰۰۱/۷	۲۵۷۳/۱	۱۲۱۷۶/۸	۱۲۸۸۶/۷	۱۶۵۶۲/۴	قاره آمریکا
۲۶۱۷	۱۸۰۷/۵	۲۱۹۳/۲	۸۸۴۴/۲	۷۹۴۳/۹	۷۹۵۹/۲	قاره اروپا
۴۲/۵	۷۹/۶	۳۷۹/۹	۱۸۷۳/۹	۳۴۳۹/۸	۳۷۴۳/۸	قاره آسیا
۲۵۹/۱	۱۷۶/۳	۱۵۲/۹	۱/۱	۰/۵	۰/۴	اقیانوسیه
۱۵۲۸/۴	۱۳۶۴/۳	۶۶۶/۹	۳۶۲۳/۵	۵۰۵/۵	۳۳۶	کشورهای در حال توسعه
۶۶۷/۵	۶۶۹/۴	۷۵۱/۶	۶۲۴۶/۸	۴۶۶۵	۴۸۸۷/۳	کشورهای سوسیالیستی اروپای شرقی
۱۳	۱۵					کشورهای سوسیالیستی آسیا

مأخذ:

UNCTAD, *UNCTAD Commodity Yearbook*

1986 (New York: UNpub., 1987)

UNCTAD, *UNCTAD Commodity Yearbook*

1989 (New York: UN pub., 1989)

مذکور در سال ۱۹۷۸ برابر با ۶۲۸/۲ میلیون دلار و در سال ۱۹۸۷ نیز معادل با ۱/۴ میلیارد دلار اعلام گردیده است.

سهم واردات آلومینیوم کشورهای در حال توسعه از کل واردات جهانی در سال ۱۹۷۸ برابر با ۱۲/۷ درصد و در سال ۱۹۸۷ نیز معادل با ۱۲/۵ درصد بوده است. در قاره آسیا، ترکیه، عربستان سعودی، جمهوری

آلومینیوم		
۱۹۸۷	۱۹۸۲	۱۹۷۸
۷۳۴۰/۷	۵۲۷۸/۹	۴۳۷۵/۵
۵۶۸۰/۵	۴۱۳۲/۱	۳۱۵۰/۶
۱۲۹۹/۲	۶۴۰/۸	۶۹۷/۷
۲۵۲۷	۲۰۰۵/۳	۱۶۹۳/۲
۱۸۵۰/۳	۱۴۶۱/۲	۷۵۸/۵
۳/۷	۲۱/۵	۰/۷
۹۱۶/۵	۶۴۲/۳	۵۵۵
۵۸۴/۱	۵۳۰/۳	۵۰۲/۳
۱۵۹/۶	۱۷۴/۲	۱۶۷/۶

اسلامی ایران، اردن، قبرس، سوریه، لبنان، عراق، کویت، کره جنوبی، هنگ کنگ، تایلند، هند، سنگاپور، فیلیپین، اندونزی، پاکستان، بنگلادش و برونئی، از جمله وارد کنندگان آلومینیوم محسوب می‌گردند. در قاره آمریکا نیز کشورهای مکزیک، کلمبیا، پرو، اکوادور و اروگوئه به واردات آلومینیوم به مقادیر قابل توجهی، مبادرت کرده‌اند. البته کشورهای دیگری نیز جزو وارد کنندگان آلومینیوم در این قاره محسوب می‌شوند که بدلیل کم بودن میزان واردات آنها از ذکر نامشان خودداری می‌گردد.

در قاره آفریقا، الجزایر، تانزانیا، مراکش و نیجریه از وارد کنندگان مهم آلومینیوم در این قاره محسوب می‌گردند، لکن کل سهم واردات کشورهای این قاره از واردات آلومینیوم کشورهای در حال توسعه در سال ۱۹۸۷ چیزی حدود ۱/۵ درصد بوده است.

مصرف

مصرف آلومینیوم اولیه^۱

مصرف جهانی آلومینیوم اولیه از حدود ۱۵/۳ میلیون تن مربوط به سال ۱۹۷۸ به ۱۷/۲ میلیون تن در سال ۱۹۸۷ بالغ گردیده است که این خود افزایشی برابر با ۱۲/۴ درصد را نشان می‌دهد. طی سالهای مورد بررسی، مصرف جهانی آلومینیوم اولیه

دچار نوسانات چندی بوده بطوریکه در سالهای ۱۹۷۸ - ۷۹ بر مقدار مصرف جهانی افزوده شده است. ضمن اینکه در سالهای ۱۹۸۰ - ۸۲ از میزان آن کاسته گردیده و از سال ۱۹۸۳ تا پایان دوره مورد بررسی نیز بطور مستمر در حال افزایش بوده است؛ بطوریکه در سال ۱۹۸۷ به بالاترین میزان خود در طی سالهای ۱۹۷۸ - ۸۷ رسیده است. ضمناً کمترین مقدار مصرف نیز مربوط به سال ۱۹۸۲ (سال رکود اقتصاد جهانی) و برابر با ۱۴/۲ میلیون تن بوده است.

در گروه کشورهای پیشرفته سرمایه داری، میزان مصرف آلومینیوم اولیه از ۱۰/۶ میلیون تن مربوط به سال ۱۹۷۸ به ۱۱/۲ میلیون تن در سال ۱۹۸۷ بالغ شده که متضمن افزایشی برابر با ۵/۶ درصد است. مصرف آلومینیوم اولیه کشورهای پیشرفته سرمایه داری واقع در قاره آمریکا برابر با ۵/۳ میلیون تن در سال ۱۹۷۸ بوده که از این مقدار حدود ۴/۹۸ میلیون تن آن مصرف ایالات متحده و حدود ۳۳۸/۸ هزار تن آن نیز مصرف کانادا بوده است. مصرف کشورهای مذکور در سال ۱۹۸۷ به ۴/۹ میلیون تن کاهش یافته که از این مقدار حدود ۴/۵ میلیون تن مصرف ایالات متحده و حدود ۴۲۱/۶ هزار تن نیز مصرف کانادا بوده است.

(۱): منظور از آلومینیوم اولیه، آلومینیومی است که از سنگ معدن (کانی) آلومینیوم حاصل می‌شود و دربرگیرنده آلومینیوم حاصل از ذوب مجدد قراضه های آلومینیوم نیست.

بخش اعظم تقاضا برای خرید «آلمینا»، توسط کشورهای پیشرفته
سرمایه داری صورت می‌گیرد.

آفریقای جنوبی در سال ۱۹۸۷ حدوداً ۹۲/۲ هزار تن و ژاپن و رژیم اشغالگر قدس نیز برترتیب حدود ۱/۷۵ میلیون و ۱۶ هزار تن آلومینیوم اولیه مصرف نموده‌اند.

کشورهای واقع در اقیانوسیه نیز که خود از جمله مهم‌ترین تولیدکنندگان و صادرکنندگان آلومینیوم در جهان می‌باشند در سال ۱۹۸۷ تنها ۵/۹ هزار تن آلومینیوم اولیه مصرف نموده‌اند که از مقدار یاد شده حدود ۱/۳۱۲ هزار تن مربوط به مصرف استرالیا و ۸/۳۳ هزار تن نیز مربوط به مصرف نیوزیلند بوده است.

مصرف آلومینیوم اولیه کشورهای سوسیالیستی اروپای شرقی که در سال ۱۹۷۸ به ۷/۲ میلیون تن بالغ شده در سال ۱۹۸۷ دچار ۳ درصد کاهش گردیده بطوریکه به حدود ۶/۲ میلیون تن تنزل یافته است. سهم مصرف آلومینیوم اولیه کشورهای مذکور از مصرف جهانی آلومینیوم برابر با ۳/۱۵ درصد در سال ۱۹۸۷ بوده است. در سال ۱۹۸۷، شوروی با ۸/۱ میلیون تن، مجارستان با ۹/۱۹۷ هزار تن، آلمان شرقی با ۲۲۲ هزار تن، لهستان با ۵/۱۳۵ هزار تن، رومانی با ۱۲۰ هزار تن، چک و اسلواکی با ۱۰۸ هزار تن، بلغارستان با ۵۶ هزار تن و آلبانی با ۵/۲ هزار تن، از جمله

کشورهای پیشرفته سرمایه داری واقع در قاره اروپا نیز در سال ۱۹۸۷ حدود ۴ میلیون تن آلومینیوم اولیه مصرف نموده‌اند که از این مقدار حدود ۵/۳ میلیون تن (۵/۸۷ درصد) اختصاص به کشورهای عضو «جامعه اقتصادی اروپا» داشته است. در سال ۱۹۸۷، کشورهای آلمان غربی با ۲/۱ میلیون تن، فرانسه با ۶/۶۱۵ هزار تن، ایتالیا با ۵۴۸ هزار تن، انگلستان با ۶/۳۸۳ هزار تن، اسپانیا با ۲۵۹ هزار تن، بلژیک - لوکزامبورگ با ۷/۲۸۴ هزار تن، هلند با ۱۱۱ هزار تن، یونان با ۹/۷۵ هزار تن، پرتغال با ۴۳ هزار تن، دانمارک با ۹/۲۴ هزار تن و ایرلند با ۹/۱ هزار تن، از جمله کشورهای مصرف کننده آلومینیوم اولیه در «جامعه اقتصادی اروپا» بوده‌اند. کشورهای عضو «اتحادیه تجارت آزاد اروپا» نیز مصرف آلومینیوم اولیه خود را از ۷/۴۱۶ هزار تن مربوط به سال ۱۹۷۸ به ۹/۵۱۵ هزار تن در سال ۱۹۸۷ افزایش داده‌اند. سوئیس با ۹/۱۴۹ هزار تن، اتریش با ۳۳/۱۳۳ هزار تن، نروژ با ۹/۱۲۹ هزار تن، سوئد با ۸۶ هزار تن و فنلاند نیز با ۱۸ هزار تن از جمله مصرف کنندگان مهم آلومینیوم اولیه در بین کشورهای عضو «اتحادیه تجارت آزاد اروپا» در سال ۱۹۸۷ محسوب می‌گردند.

مصرف کنندگان آلومینیوم اولیه در بین کشورهای سوسیالیستی اروپای شرقی بوده‌اند. مصرف آلومینیوم اولیه کشورهای سوسیالیستی آسیا نیز از ۵۹۰ هزارتن مربوط به سال ۱۹۷۸ به ۸۶۲ هزارتن در سال ۱۹۸۷ فزونی یافته‌است. در سال ۱۹۸۷، کشورهای چین، کره شمالی و ویتنام، به ترتیب با ۸۰۰، ۷۵۵ و ۷۰ هزارتن مصرف آلومینیوم اولیه، از جمله مصرف کنندگان این فلز در بین کشورهای سوسیالیستی آسیا بوده‌اند.

در گروه کشورهای درحال توسعه، میزان مصرف آلومینیوم اولیه از حدود ۱/۴ میلیون تن مربوط به سال ۱۹۷۸ به حدود ۲/۵ میلیون تن در سال ۱۹۸۷ افزایش یافته‌است که رشدی معادل با ۷۸/۶ درصد را نشان می‌دهد. ضمناً سهم مصرف آلومینیوم اولیه این کشورها از کل مصرف جهانی در سال ۱۹۷۸ برابر با ۹ درصد و در سال ۱۹۸۷ نیز معادل با ۱۴/۴ درصد بوده‌است.

کشورهای درحال توسعه قاره آسیا، بیشترین میزان مصرف آلومینیوم اولیه را در بین قاره‌های مختلف حائز بوده‌اند. مصرف آلومینیوم اولیه این کشورها در سال ۱۹۸۷ برابر با ۱/۳ میلیون تن اعلام شده‌است. از مقدار مذکور حدود ۹۸۱ هزارتن، مصرف آلومینیوم اولیه کشورهای درحال توسعه جنوب و جنوب شرقی آسیا و حدود ۳۴۳ هزارتن نیز مصرف کشورهای درحال توسعه غرب آسیا بوده‌است. هند با ۳۲۶ هزارتن، کره جنوبی با ۲۰۷/۹ هزارتن،

اندونزی با ۶۸ هزارتن، تایلند با ۵۳/۸ هزارتن، هنگ کنگ با ۳۴ هزارتن، مالزی با ۲۷ هزارتن، بنگلادش با ۲۰ هزارتن، فیلیپین و پاکستان به ترتیب با ۱۰/۶ و ۱۰ هزارتن و بالاخره سنگاپور با ۶ هزارتن مصرف آلومینیوم اولیه، از جمله مصرف کنندگان این فلز در منطقه جنوب و جنوب شرقی آسیا در سال ۱۹۸۷ بوده‌اند. همچنین ترکیه با ۱۳۱ هزارتن، جمهوری اسلامی ایران با ۹۰ هزارتن، بحرین با ۶۴/۵ هزارتن، عراق با ۲۰ هزارتن، عربستان سعودی با ۱۸/۶ هزارتن، لبنان با ۱۰ هزارتن و امارات متحده عربی نیز با ۹ هزارتن مصرف آلومینیوم اولیه، از جمله مصرف کنندگان آلومینیوم در منطقه غرب آسیا در سال ۱۹۸۷ بوده‌اند. کل میزان مصرف آلومینیوم اولیه کشورهای درحال توسعه واقع در قاره آمریکا نیز از ۴۹۸ هزارتن مربوط به سال ۱۹۷۸ به ۸۵۰/۵ هزارتن در سال ۱۹۸۷ افزایش یافته‌است. در سال ۱۹۸۷، ونزوئلا با ۱۴۵ هزارتن، آرژانتین با ۱۴۲ هزارتن، مکزیک با ۶۸ هزارتن، کلمبیا با ۲۲ هزارتن و پرو با ۶ هزارتن مصرف آلومینیوم اولیه، از جمله کشورهای درحال توسعه واقع در قاره آمریکا بوده‌اند.

کل مصرف آلومینیوم اولیه کشورهای درحال توسعه قاره آفریقا نیز به ۱۳۹ هزارتن در سال ۱۹۸۷ بالغ شده‌است. در سال ۱۹۸۷، مصر با ۷۷ هزارتن، کامرون با ۲۴/۶ هزارتن،

نیجریه با ۱۰ هزارتن، غنا با ۷/۸ هزارتن و بالاخره الجزایر با ۷/۶ هزارتن مصرف آلومینیوم اولیه، از جمله مصرف کنندگان آلومینیوم در قاره آفریقا بوده اند.

مصرف آلومینیوم اولیه و ثانویه^۱

مصرف جهانی آلومینیوم اولیه و ثانویه، از حدود ۵/۳ میلیون تن مربوط به سال ۱۹۷۸ به حدود ۱۸/۶ میلیون تن در سال ۱۹۸۷ بالغ گردیده که این خود متضمن افزایشی برابر با ۲۱/۵ درصد است. طی سالهای مورد بررسی،

در گروه کشورهای پیشرفته سرمایه داری، میزان مصرف آلومینیوم اولیه و ثانویه از ۱۳/۸ میلیون تن مربوط به سال ۱۹۷۸ به ۱۵/۸ میلیون تن در سال ۱۹۸۷ بالغ شده است. مصرف آلومینیوم اولیه و ثانویه کشورهای پیشرفته سرمایه داری واقع در قاره آمریکا برابر با ۷ میلیون تن در سال ۱۹۸۷ بوده است که با توجه به کاهش مصرف آلومینیوم اولیه، نماینده افزایش و جایگزینی آلومینیوم ثانویه بجای آن می باشد، از این مقدار حدود ۶/۵ میلیون تن مصرف ایالات

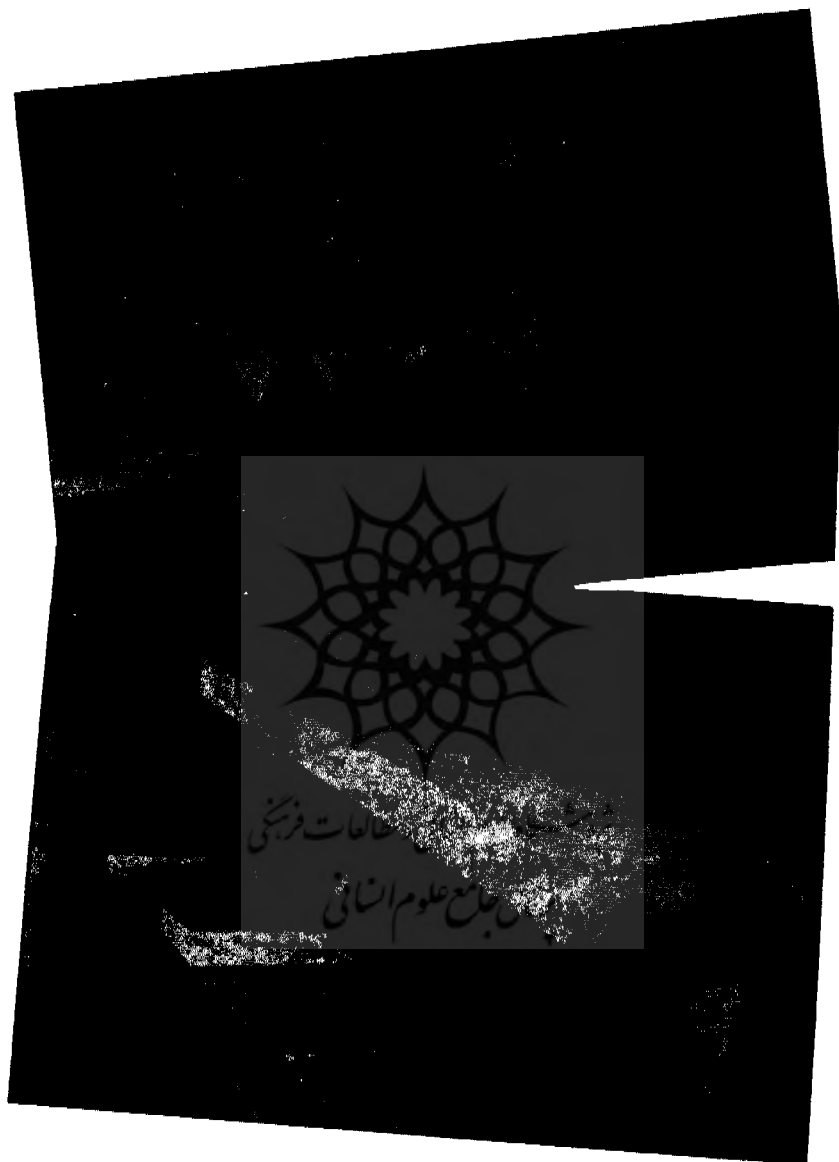
کشورهای واقع در اقیانوسیه که خود از جمله مهم ترین تولید کنندگان و صادر کنندگان آلومینیوم در جهان هستند، آلومینیوم چندانی مصرف نمی کنند.

مصرف جهانی آلومینیوم اولیه و ثانویه نیز دچار نوسانات چندی بوده بطوریکه در سالهای ۱۹۷۸ - ۷۹ بر مقدار مصرف جهانی افزوده شده، در سالهای ۱۹۸۰ - ۸۲ از میزان آن کاسته گردیده و از سال ۱۹۸۳ تا پایان دوره مورد بررسی نیز بطور مستمر در حال افزایش بوده است؛ بطوریکه در سال ۱۹۸۷ به بالاترین میزان خود طی سالهای ۱۹۷۸ - ۸۷ رسیده است. ضمناً کمترین مقدار مصرف نیز مربوط به سال ۱۹۸۲ (سال رکود اقتصاد جهانی) و برابر با ۱۴/۶ میلیون تن بوده است.

متحد و حدود ۵۰۱/۶ هزارتن نیز مصرف کانادا بوده است. کشورهای پیشرفته سرمایه داری واقع در قاره اروپا نیز در سال ۱۹۸۷ حدود ۵/۷ میلیون تن آلومینیوم اولیه و ثانویه مصرف نموده اند که از این مقدار حدود ۵/۱ میلیون تن (۸۹/۵ درصد) اختصاص به مصرف کشورهای عضو «جامعه اقتصادی اروپا» داشته است. ضمناً سهم مصرف کشورهای پیشرفته سرمایه داری قاره اروپا از کل مصرف جهانی نیز برابر با ۳۰/۶ درصد و از کل مصرف کشورهای پیشرفته سرمایه داری نیز برابر با ۳۶ درصد در سال ۱۹۸۷ بوده است. در سال ۱۹۸۷، آلمان غربی با ۱/۸ میلیون تن، ایتالیا با

(۱): حاصل از ذوب مجدد قراضه های آلومینیوم.

۹۷۷ هزار تن، فرانسه با ۸۱۸/۵ هزارتن، انگلستان با ۴۹۷ هزارتن، اسپانیا با ۳۲۹ هزارتن، بلژیک و لوکزامبورگ با ۲۸۷/۹ هزارتن، هلند با ۲۱۲/۶ هزارتن، یونان با ۷۹/۹ هزارتن، پرتغال با ۴۵ هزارتن و دانمارک و ایرلند نیز بترتیب با ۳۸ و ۳ هزارتن مصرف آلومینیوم اولیه و ثانویه، از جمله کشورهای مصرف کننده در «جامعه اقتصادی اروپا» بوده اند. کشورهای عضو «اتحادیه تجارت آزاد اروپا» نیز مصرف آلومینیوم اولیه و ثانویه خود را به ۶۱۸/۴ هزارتن در سال ۱۹۸۷ افزایش داده اند. اتریش با ۱۶۲ هزارتن، سوئیس با ۱۵۹ هزارتن، نورژ با ۱۳۱ هزارتن، سوئد با ۱۱۶ هزارتن و فنلاند نیز با ۴۹ هزارتن مصرف آلومینیوم اولیه و ثانویه در سال ۱۹۸۷، از جمله مصرف کنندگان این فلز در بین کشورهای عضو «اتحادیه تجارت آزاد اروپا» بوده اند. مصرف آلومینیوم اولیه و ثانویه دیگر کشورهای اروپائی نیز در سال ۱۹۸۷ برابر با ۴/۹ هزارتن بوده است.

آفریقای جنوبی در سال ۱۹۸۷ حدود ۱۱۹ هزارتن و ژاپن نیز حدود ۲/۵ میلیون تن آلومینیوم اولیه و ثانویه مصرف نموده اند. طی همین سال کشورهای واقع در اقیانوسیه نیز جمعاً ۳۸۸/۹ هزارتن آلومینیوم اولیه و ثانویه مصرف نمودند که از این مقدار حدود ۳۵۱/۱ هزارتن مصرف استرالیا و

۳۷/۸ هزارتن نیز مصرف نیوزیلند بوده است. با وجودیکه مصرف آلومینیوم اولیه کشورهای سوسیالیستی در سال ۱۹۸۷ به ۳/۵ میلیون تن بالغ گردیده که این مقدار حدود ۲۰/۴ درصد کل مصرف جهانی آلومینیوم اولیه را شامل می شده است لکن در مورد آمار مربوط به مصرف آلومینیوم ثانویه این کشورها، اطلاعاتی از جانب «آنکتاد»^۱ ارائه نشده است. تنها کشور سوسیالیستی که ذکری از آمار مربوط به مصرف آلومینیوم اولیه و ثانویه آن بمیان آمده کشور یوگسلاوی است که آنهم براساس طبقه بندی «آنکتاد» جزو کشورهای در حال توسعه، قلمداد شده است. مصرف آلومینیوم اولیه و ثانویه این کشور در سال ۱۹۷۸ برابر با ۱۷۹/۴ هزارتن بوده که در سال ۱۹۸۷ با ۱۵/۵ درصد افزایش، به ۲۰۷/۳ هزارتن فزونی یافته است.

در گروه کشورهای در حال توسعه، میزان مصرف آلومینیوم اولیه و ثانویه از ۱/۵ میلیون تن مربوط به سال ۱۹۷۸ به حدود ۲/۸ میلیون تن در سال ۱۹۸۷ افزایش یافته است که رشد چشمگیری معادل با ۸۶/۶ درصد را نشان می دهد. ضمناً سهم مصرف این کشورها از کل مصرف جهانی نیز در سال ۱۹۷۸ برابر با ۹/۸ درصد و در سال ۱۹۸۷ نیز معادل با ۱۵ درصد بوده است. کشورهای در حال توسعه قاره آسیا در میان گروه خود، بیشترین میزان

(۱) کنفرانس تجارت و توسعه سازمان ملل متحد (UNCTAD).

کشورها می‌باید به حدّ مشخصی از پیشرفت اقتصادی رسیده باشند تا کمیّت مکفی قراضه‌های آلومینیوم، بازیابی آنها را مقرون به صرفه سازد.

صنعتی شده نظیر کره جنوبی، برزیل، مکزیک و... صورت می‌پذیرد. مصرف آلومینیوم اولیه و ثانویه کره جنوبی در سال ۱۹۸۷ معادل با ۲۲۲ هزارتن بوده است. کل میزان مصرف آلومینیوم اولیه و ثانویه کشورهای درحال توسعه واقع در قاره آمریکا نیز به ۳/۹۴۷ هزارتن در سال ۱۹۸۷ بالغ شده که در مقایسه با سال ۱۹۷۸ حاکی از رشدی معادل با ۸/۷۰ درصد است. سهم مصرف این کشورها از کل مصرف کشورهای درحال توسعه برابر با ۳۶ درصد در سال ۱۹۸۷ و ۱/۳۴ درصد در سال ۱۹۸۷ بوده است. در سال ۱۹۸۷، برزیل با ۶/۸۰ هزارتن، آرژانتین با ۸/۱۴۹ هزارتن، ونزوئلا با ۱۷۰ هزارتن و بالاخره مکزیک نیز با ۹/۷۶ هزارتن مصرف آلومینیوم اولیه و ثانویه، از جمله کشورهای مصرف کننده در بین کشورهای درحال توسعه واقع در این قاره بوده‌اند.

کل مصرف آلومینیوم اولیه و ثانویه کشورهای درحال توسعه واقع در قاره آفریقا نیز در سال ۱۹۷۸ رقمی حدود ۹۰ هزارتن بوده که در سال ۱۹۸۷ با ۷/۶۶ درصد افزایش به ۱۵۰ هزارتن بالغ شده است.

مصرف آلومینیوم اولیه و ثانویه را در بین قاره‌های مختلف حائز بوده‌اند. مصرف آنها در سال ۱۹۸۷ به ۱/۵ میلیون تن بالغ شده که در مقایسه با مصرف سال ۱۹۷۸ این کشورها، رشدی بیش از ۱۰۰ درصد را داشته است. سهم مصرف این کشورها از کل مصرف کشورهای درحال توسعه برابر با ۴/۴۶ درصد در سال ۱۹۷۸ و ۵۳ درصد در سال ۱۹۸۷ بوده است. در قاره آسیا تنها، کشورهای درحال توسعه منطقه جنوب و جنوب شرقی آسیا مبادرت به مصرف آلومینیوم ثانویه می‌نمایند و در رابطه با مصرف آلومینیوم ثانویه کشورهای واقع در منطقه غرب آسیا، آماری از سوی «آنکتاد» ذکر نگردیده است که این خود دال بر آن است که کشورهای مذکور تنها مصرف کننده آلومینیوم اولیه بوده و در رابطه با آلومینیوم ثانویه مصرفی ندارند. این امر کاملاً منطقی است زیرا برای مصرف آلومینیوم ثانویه، هر کشور می‌باید به حدّ مشخصی از پیشرفت اقتصادی رسیده باشد تا کمیّت قابل توجهی از قراضه‌های آلومینیوم بوجود آمده و بازیابی آلومینیوم از آنها (آلومینیوم ثانویه) مقرون به صرفه گردد. این امر در گروه کشورهای درحال توسعه، عمدتاً در کشورهای تازه

جدول (۲): مصرف جهانی آلومینیوم اولیه و مصرف آلومینیوم اولیه + آلومینیوم ثانویه طی سالهای

۱۹۸۷ و ۱۹۸۲، ۱۹۷۸

واحد: هزارتن

آلومینیوم اولیه + آلومینیوم ثانویه			آلومینیوم اولیه			شرح
۱۹۸۷	۱۹۸۲	۱۹۷۸	۱۹۸۷	۱۹۸۲	۱۹۷۸	
۱۸۵۸۳/۳	۱۴۶۰۱/۷	۱۵۳۲۶/۸ ^(۱)	۱۷۲۰۱/۱	۱۴۲۴۳/۸	۱۵۳۵۲ ^(۱)	جهان
۱۵۸۰۶/۶	۱۲۸۳۰	۱۳۷۸۸/۸	۱۱۲۱۱/۴	۹۳۵۲/۵	۱۰۶۴۷/۳	کشورهای پیشرفته سرمایه‌مداری
۷۰۲۳/۶	۵۶۰۲/۶	۶۹۰۹/۷	۴۹۵۷/۶	۳۸۸۶	۵۳۱۶/۹	قاره آمریکا
۵۷۲۴/۷	۴۵۹۸/۴	۴۴۹۱/۱	۴۰۴۹/۷	۳۴۸۷/۶	۳۳۹۴/۳	قاره اروپا
۲۵۵۰/۲	۲۲۳۲/۶	۲۰۹۶/۱	۱۷۶۶	۱۶۵۳/۱	۱۶۸۰/۳	قاره آسیا
۳۸۸/۹	۲۹۹/۹	۲۳۰/۸	۳۴۵/۹	۲۵۶/۵	۲۰۴/۹	اقیانوسیه
۲۷۷۶/۷	۱۷۷۱/۷	۱۵۳۸	۲۴۸۵/۸	۱۵۸۵/۱	۱۳۹۱/۷	کشورهای در حال توسعه
			۲۶۴۱/۹	۲۶۸۶/۲	۲۷۲۵	کشورهای سوسیالیستی اروپای شرقی
			۸۶۲	۶۲۰	۵۹۰	کشورهای سوسیالیستی آسیا

(۱): عدم همخوانی این دو رقم، مربوط به مأخذ جدول است.

UNCTAD, *Commodity Yearbook 1989* (New York: U.N. Pub., 1987)

ماخذ:

قیمت

می‌گردد و دربرگیرنده معاملات سلف تا

سه ماه و نیز قراردادهای مربوط به معاملات

روزانه می‌شود. در «بورس کالائی نیویورک»

(Comex) نیز آلومینیوم، مورد معامله قرار

می‌گیرد لکن بازار مذکور تأثیر چندانی بر

قیمت بین‌المللی آلومینیوم ندارد که دلیل آن

نیز حجم بسیار کم معاملات انجام شده در این

بورس است.^۱

میانگین سالانه بهای نقدی آلومینیوم

استاندارد در «LME» آنهم در سال ۱۹۷۹

برابریا ۷۷۹/۱ پوند استرلینگ برای هر تن

بوده است. در طی ماههای ژوئیه - دسامبر سال

آلومینیوم استاندارد مورد معامله در

«بورس فلزات لندن» (LME) از درجه

خلوصی به میزان حداقل ۹۹/۵ درصد برخوردار

می‌باشد. همچنین انعقاد قراردادهای مربوط

به معامله این نوع آلومینیوم در «LME»، تا

اواخر سال ۱۹۸۸ همچنان تداوم داشت

لکن در اواخر سال ۱۹۸۸ جای خود را

به قراردادهای مربوط به معامله آلومینیوم اعلاء

در این بورس داد. قراردادهای مربوط

به معامله آلومینیوم در بورس «LME» شامل

۲۵ تن آلومینیوم و یا ضربی از این مقدار

در اواخر سال ۱۹۸۸، قراردادهای معامله آلومینیوم استاندارد در «LME» جای خود را به قراردادهای مربوط به معامله آلومینیوم اعلاء داد.

۵۶۶/۷ پوند) از سال شروع دوره بررسی تا این سال رسید مع هذا در سال ۱۹۸۲، شاهد دو دوره متمایز می‌باشیم: در دوره اول، (مربوط به ماههای ژانویه تا ژوئیه ۱۹۸۲) قیمت آلومینیوم استاندارد سیری نزولی پیمود ضمن اینکه در دوره دوم (شامل ماههای ژوئیه - دسامبر ۱۹۸۲) عمدتاً روندی صعودی داشت.

در سال ۱۹۸۳، میانگین سالانه بهای نقدی آلومینیوم دچار افزایش بسیار چشمگیری شد و به ۹۵۰/۳ پوند استرلینگ به ازای هر تن رسید. در سال ۱۹۸۳، عمدتاً شاهد سیر صعودی قیمت آلومینیوم می‌باشیم بطوریکه قیمت این فلز از ۶۸۴ پوند مربوط به ماه ژانویه به ۱۰۷۹/۸ پوند در ماه دسامبر افزایش یافت که مقدار مذکور بالاترین حد قیمت آلومینیوم در سال مذکور بوده است. ضمناً سطح قیمت آلومینیوم در ماه دسامبر سال ۱۹۸۳، بالاترین حد در طی سالیان ماقبل آن نیز می‌باشد.

در سال ۱۹۸۴، میانگین سالانه بهای نقدی آلومینیوم استاندارد آنهم در «بورس فلزات لندن» به ۹۳۳/۱ پوند رسید که در

۱۹۷۹، بهای نقدی آلومینیوم استاندارد همواره در حال افزایش بوده بطوریکه از ۶۷۸/۹ پوند استرلینگ در ماه ژوئیه به ۸۷۰ پوند در ماه دسامبر رسیده که بالاترین قیمت در طی ماههای مذکور بوده است.

در سال ۱۹۸۰، میانگین سالانه بهای نقدی آلومینیوم استاندارد در «LME» به ۷۶۵/۵ پوند به ازای هر تن کاهش یافت. همچنین روند قیمت آلومینیوم استاندارد در ماههای مختلف این سال، بجز چندماه، نزولی بوده، بطوریکه سطح قیمت از ۹۰۷/۶ پوند در ماه ژانویه به ۶۱۰/۸ پوند در ماه دسامبر ۱۹۸۰ کاهش یافته است.

در سال ۱۹۸۱، میانگین سالانه بهای نقدی آلومینیوم استاندارد مجدداً دچار کاهش بیشتری شد و به ۶۲۳ پوند استرلینگ به ازای هر تن رسید. در سال مذکور، قیمت آلومینیوم دچار نوسانات متعددی گردید که بدین ترتیب روند مشخصی را بازگو نمی‌سازد.

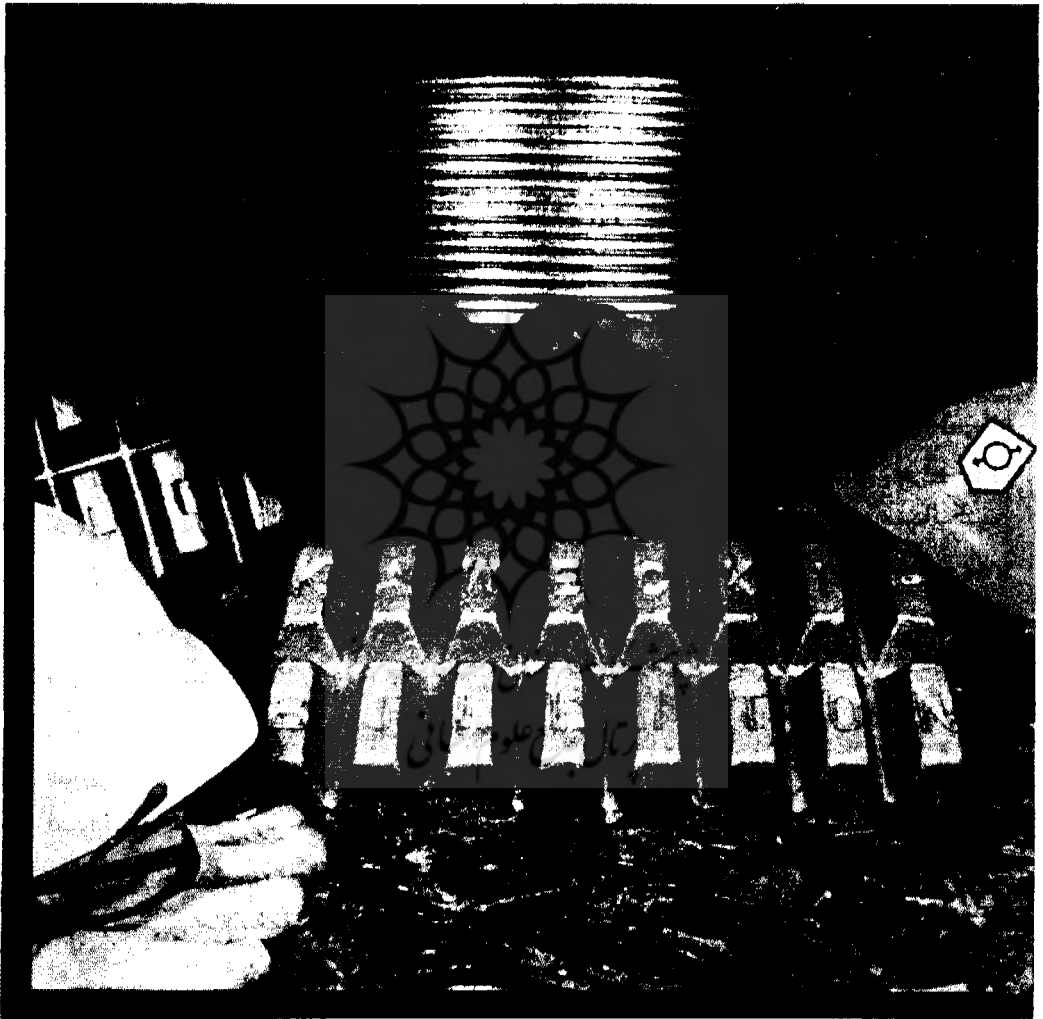
در سال ۱۹۸۲، میانگین سالانه بهای نقدی این فلز باز هم دچار کاهش بیشتری گردید بطوریکه به کمترین حد خود (تنی

قراردادهای مربوط به معامله آلومینیوم در بورس «LME»، شامل
۲۵ تن آلومینیوم و یا ضربی از این مقدار است.

مقایسه با سال ۱۹۸۳ کاهش نشان می‌دهد. در سال ۱۹۸۵، بازهم میانگین سالانه کمتر از سال ماقبل و برابر با $۸۱۴/۲$ پوند استرلینگ گردید. در سال یاد شده بااستثنای ماه ژانویه و دسامبر، در مابقی ماههای سال، شاهد روند نزولی قیمتهای آلومینیوم استاندارد می‌باشیم.

در سال ۱۹۸۶ میانگین مربوطه، دچار کاهش می‌شود و به $۷۸۴/۴$ پوند استرلینگ به ازای هرتن می‌رسد. سال ۱۹۸۶، آخرین سال کاهش میانگین سالانه بهای آلومینیوم است بطوریکه طی سالهای ۱۹۸۷ و ۱۹۸۸ شاهد افزایش آن می‌باشیم. در سال ۱۹۸۶، شاهد نوسانات متعددی در سطح قیمتهای نقدی آلومینیوم بوده و در نتیجه، روند مشخصی غالب نمی‌باشد.

در سال ۱۹۸۷، میانگین یاد شده به $۹۵۲/۷$ پوند استرلینگ افزایش می‌یابد. در این سال نیز نوسانات قیمتها کمتر از سال ماقبل نیست لکن در مجموع شاهد افزایش سطح قیمتها هستیم.

در سال ۱۹۸۸، میانگین سالانه بهای نقدی آلومینیوم استاندارد به $۱۴۲۸/۵$ پوند استرلینگ به ازای هرتن می‌رسد که بالاترین حد سالانه طی دهساله مورد بررسی می‌باشد.

میانگین سالانه بهای نقدی آلومینیوم اعلاء در «LME»، آنهم در سال ۱۹۸۰ برابر با $۱۷۲۸/۲۷$ دلار (آمریکا) برای هرتن بوده است. در سال ۱۹۸۱، این میانگین در مقایسه با سال ماقبل با کاهش قابل توجهی

روبرو گردید و به تنی $۱۲۷۷/۶۲$ دلار رسید. ضمناً روند حاکم بر سال ۱۹۸۱ نیز در مجموع روندی نزولی بود و تنها در ماههای اوت و دسامبر ۱۹۸۱، سطح قیمت‌ها اندکی دچار فزونی شد. در سال ۱۹۸۲، میانگین سالانه بهای نقدی آلومینیوم اعلاء در «LME» در مقایسه با سال ۱۹۸۱ مجدداً دچار کاهش شد و به تنی $۱۰۰۶/۸۶$ دلار رسید که کمترین میانگین سالانه در طی سالهای مورد بررسی محسوب می‌شود. در سال ۱۹۸۳، میانگین مربوطه، بعد از دو سال کاهش پی‌درپی، با افزایش قابل توجهی روبرو گردید، بطوریکه به رقم $۱۴۷۳/۸۷$ دلار به ازای هرتن رسید. در سال ۱۹۸۴، این میانگین به تنی $۱۳۳۲/۶۸$ دلار کاهش یافت. در سال مذکور، بااستثنای ماههای انتهائی سال، کلاً بر قیمتها روندی نزولی حاکم بود و میانگین ماهانه آنها از $۱۶۴۴/۴$ دلار در ماه ژانویه به $۱۰۷۴/۴$ دلار در ماه اکتبر رسید. در سال ۱۹۸۵، میانگین یاد شده مجدداً دچار کاهش گردید و به تنی $۱۰۸۱/۰۲$ دلار رسید. میانگین ماهانه قیمت‌های آلومینیوم اعلاء در این سال، با نوسانات متعددی روبرو بود، بطوریکه روند مشخصی را نشان نمی‌دهد. در سال ۱۹۸۶، میانگین سالانه بهای نقدی آلومینیوم اعلاء به $۱۱۹۷/۹۸$ دلار به ازای هرتن دچار افزایش شد. در سال ۱۹۸۶ نیز همچون سال ماقبل، تغییرات میانگین ماهانه قیمت‌ها، از روند خاصی

متابعت ننموده و توأم با نوسانات عدیده ای بوده است. در سال ۱۹۸۷، میانگین مذکور به ۱۵۶۵/۵۹ دلار به ازای هرتن افزایش یافت که رشد قابل توجهی را نشان می دهد و ضمناً بعد از سال ۱۹۸۰، بالاترین میانگین سالانه قیمت ها می باشد. در سال ۱۹۸۸، میانگین یاد شده در بالاترین سطح خود در طی سالهای ۱۹۸۰ - ۸۹ بود و به تنی ۲۵۸۶/۷۷ دلار بالغ گشت که در مقایسه با سال ماقبل

نیز رشد بسیار چشمگیری را نشان می دهد. در سال ۱۹۸۹، میانگین سالانه بهای نقدی آلومینیوم اعلاء در «LME» به تنی ۲۰۲۵/۱۴ دلار کاهش یافت. در این سال، بالاترین میانگین ماهانه قیمت ها در طی ماههای ژانویه تا اکتبر سال ۱۹۸۹ مربوط به ماه مه و برابر با تنی ۲۲۵۹/۳ دلار بوده است.

جدول (۳): بهای نقدی آلومینیوم استاندارد در «بورس فلزات لندن» (LME) طی سالهای

واحد: پوند استرلینگ برای هرتن

۱۹۷۹ - ۸۸

سال	۱۹۷۹	۱۹۸۰	۱۹۸۱	۱۹۸۲	۱۹۸۳
میانگین سالانه	۷۷۹/۱	۷۶۵/۵	۶۲۳	۵۶۶/۷	۹۵۰/۳
میانگین های ماهانه :					
ژانویه		۹۰۷/۶	۵۹۵	۵۹۰	۶۸۴
فوریه		۹۳۰/۳	۶۳۲/۵	۵۸۹	۸۰۳/۱
مارس		۸۹۶/۸	۶۴۷/۲	۵۶۹/۳	۸۷۳/۱
آوریل		۸۷۲/۳	۶۲۸/۶	۵۶۲/۷	۸۸۴/۴
مه		۷۷۱/۳	۶۲۰/۶	۵۳۷	۹۲۳/۴
ژوئن		۷۱۲/۱	۶۲۳/۷	۵۲۳/۱	۹۴۵/۲
ژوئیه	۶۷۸/۹	۷۴۱/۱	۶۲۶/۶	۵۵۱/۹	۹۹۴/۳
اوت	۶۹۷/۹	۷۵۲/۸	۶۷۶/۶	۵۵۵/۳	۱۰۶۷/۵
سپتامبر	۷۳۵/۳	۶۸۹	۶۴۴/۲	۵۶۰	۱۰۷۶/۶
اکتبر	۸۲۱/۹	۶۷۳/۱	۶۱۸/۷	۵۶۰/۶	۱۰۴۵/۸
نوامبر	۸۶۰/۵	۶۲۷	۵۶۸/۸	۵۹۱/۲	۱۰۲۶/۲
دسامبر	۸۷۰	۶۱۰/۸	۵۹۳/۳	۶۰۹/۸	۱۰۷۹/۸

سال	۱۹۸۲	۱۹۸۵	۱۹۸۶	۱۹۸۷	۱۹۸۸	شرح
میانگین سالانه	۹۳۳/۱	۸۱۴/۲	۷۸۴/۲	۹۵۲/۷	۱۴۲۸/۵	میانگین های ماهانه :
ژانویه	۱۰۹۹/۷	۹۵۴/۱	۷۸۵/۸	۷۷۸/۱	۱۱۱۱/۷	
فوریه	۱۰۳۶/۳	۱۰۰۴/۶	۷۷۹/۸	۸۳۹/۹	۱۲۱۶	
مارس	۹۹۹/۶	۹۷۳/۴	۷۹۶	۸۵۸/۷	۱۳۷۸/۳	
آوریل	۹۶۲/۹	۸۹۳/۸	۷۷۷/۳	۸۵۸/۸	۱۳۳۵/۵	
مه	۹۲۸/۹	۸۸۵/۴	۷۶۵/۴	۸۴۷	۱۵۹۸/۴	
ژوئن	۹۲۵/۴	۸۰۵/۹	۷۸۴/۲	۹۰۳/۹	۲۰۱۳/۶	
ژوئیه	۸۸۰/۷	۷۳۳/۶	۷۴۵/۲	۱۰۲۷/۴	۱۵۱۴/۳	
اوت	۸۶۴/۹	۷۳۶/۵	۷۵۹/۹	۱۱۳۱/۷	۱۵۹۱/۷	
سپتامبر	۸۰۳/۷	۷۲۲/۱	۸۲۰/۴	۱۰۶۱/۸	۲۴۱۷/۶	
اکتبر	۸۴۲/۸	۶۸۲/۷	۸۱۴/۶	۱۱۸۰/۹	۱۳۳۸/۲	
نوامبر	۹۲۹/۵	۶۶۰/۱	۷۹۴/۹	۹۴۶/۸	۱۳۱۷	
دسامبر	۹۳۳/۳	۷۱۹/۳	۷۸۷/۵	۹۹۷/۳	۱۳۱۹/۲	

ماخذ:

UNCTAD, *UNCTAD Monthly Commodity Price Bulletin 1970 - 1989, Supplement* (New York: UN pub., 1989), P.54

«بورس کالائی نیویورک»، تأثیر چندانی بر قیمت بین المللی آلومینیوم اعمال نمی کند.

جدول (۴): بهای نقدی آلومینیوم اعلاء در «بورس فلزات لندن» (LME) طی سالهای

۱۹۸۰ - ۸۹

واحد: دلار آمریکا برای هر تن

سال	۱۹۸۰	۱۹۸۱	۱۹۸۲	۱۹۸۳	۱۹۸۴	شرح
میانگین سالانه	۱۷۲۸/۲۷	۱۲۷۷/۶۲	۱۰۰۶/۸۶	۱۴۷۳/۸۷	۱۳۳۲/۶۸	
میانگین های ماهانه :						
ژانویه	۱۹۰۸/۳	۱۴۷۲/۵	۱۱۲۳/۳	۱۰۸۶/۳	۱۶۴۴/۴	
فوریه	۱۹۱۰	۱۴۷۲/۵	۱۰۹۷/۷	۱۲۴۲/۱	۱۵۹۳/۱	
مارس	۱۸۷۷/۵	۱۴۴۵/۸	۱۰۳۸	۱۳۷۳/۳	۱۵۶۰	
آوریل	۱۸۷۴/۴	۱۳۹۷/۵	۱۰۰۰	۱۴۰۵	۱۴۷۲/۷	
مه	۱۷۸۴/۴	۱۳۰۷/۵	۹۹۶/۳	۱۴۱۹/۴	۱۳۸۶/۷	
ژوئن	۱۶۹۳/۴	۱۲۴۳	۹۸۱/۳	۱۵۰۴/۴	۱۳۶۱/۴	
ژوئیه	۱۷۰۸/۶	۱۱۸۶	۹۸۰	۱۵۶۰	۱۲۴۸	
اوت	۱۷۲۴/۵	۱۲۴۳	۹۶۷/۳	۱۶۱۱/۹	۱۲۲۴/۴	
سپتامبر	۱۶۵۱/۲	۱۱۸۰/۴	۹۶۷/۹	۱۶۳۸/۹	۱۰۷۷/۸	
اکتبر	۱۶۴۵	۱۱۵۰/۶	۹۵۹/۹	۱۶۲۰/۶	۱۰۷۴/۴	
نوامبر	۱۴۸۷/۵	۱۰۹۲/۱	۹۷۴/۸	۱۵۸۹/۵	۱۲۰۴/۹	
دسامبر	۱۴۷۴/۴	۱۱۴۰/۶	۹۹۵/۸	۱۶۳۵	۱۱۴۴/۴	

سال	۱۹۸۵	۱۹۸۶	۱۹۸۷	۱۹۸۸	۱۹۸۹	شرح
میانگین سالانه	۱۰۸۱/۰۲	۱۱۹۷/۹۸	۱۵۶۵/۵۹	۲۵۸۶/۷۷	۲۰۲۵/۱۴	
میانگین های ماهانه :						
ژانویه	۱۱۱۳/۸	۱۱۶۶/۱	۱۱۹۶	۲۰۱۱/۹	۲۳۹۷/۵	
فوریه	۱۱۴۵	۱۰۸۰/۶	۱۲۹۴/۷	۲۱۶۶/۳	۲۱۸۳/۷	
مارس	۱۱۴۵/۶	۱۲۵۴/۱	۱۳۲۹/۳	۲۵۲۶/۲	۲۰۷۳/۷	
آوریل	۱۱۴۷/۵	۱۲۶۹/۷	۱۳۷۸/۶	۲۵۱۰	۲۱۲۵/۸	

شرح	سال	۱۹۸۵	۱۹۸۶	۱۹۸۷	۱۹۸۸	۱۹۸۹
میانگین سالانه						
میانگین های ماهانه :						
مه	۱۱۴۵	۱۲۴۳/۵	۱۳۸۸/۶	۳۰۲۱/۴	۲۲۵۹/۳	
ژوئن	۱۰۹۲/۵	۱۲۲۰/۳	۱۵۴۱/۷	۳۶۴۴/۸	۱۹۱۴/۲	
ژوئیه	۱۰۴۸/۹	۱۱۷۵/۹	۱۶۰۸	۲۷۰۴/۷	۱۷۵۵/۹	
اوت	۱۰۶۹/۷	۱۱۸۶/۹	۱۷۷۷/۵	۲۷۶۱/۲	۱۷۹۸/۳	
سپتامبر	۱۰۲۱/۹	۱۲۵۶/۱	۱۷۷۸/۸	۲۴۲۰/۵	۱۷۱۷/۹	
اکتبر	۱۰۰۱/۹	۱۲۱۱/۶	۱۹۶۴/۶	۲۳۴۸/۵		
نوامبر	۹۸۳/۳	۱۱۵۶/۶	۱۶۹۲	۲۴۲۴/۴		
دسامبر	۱۰۵۸/۲	۱۱۵۴/۳	۱۸۳۶/۵	۲۵۰۲/۵		

ماخذ:

UNCTAD, *UNCTAD Monthly Comodity Price Bulletin 1970 - 1989, supplement* (New York: U.N.pub., 1989), P. 56.

ماخذ:

- 1- Brown, Mc Kern, Bruce. *Aluminium, Copper & Steel in developing countries*. Paris: OECD Development Centre studies, 1987.
- 2 - *Metals*. London: Macdonald Junior Reference Library, 1968.
- 3 - World Bank. *Price Prospects for Major Primary Commodities 1988 - 2000*, Volume I. Washington, D.C.: The World Bank pub., 1989.
- 4 - IMF. *Primary Commodities Market Developments and Outlook*. Washington, D.C.: IMF pub., 1989.
- 5 - UNCTAD. *UNCTAD Commodity Yearbook 1986*. New York: U.N. pub., 1987.
- 6 - UNCTAD. *UNCTAD Commodity Yearbook 1989*. New York: U.N.Pub., 1989.
- 7 - UNCTAD. *UNCTAD Monthly Commodity Price Bulletin 1970 - 1989, Supplement*. New York: U.N. pub., 1989.
- 8- Metal Bulletin Monthly. June 1986.